

er nogen sammenhæng, men det gjorde der faktisk. Og også fru Pernille Frahms parti var meget aktivt i den debat og havde stor lod og del i, at det kom til at gå på den måde.

Så jeg vil stadig væk sige, at det meste af det, der er sket siden 1991 – og nu tager jeg også 1992 med, for da havde vi nemlig også de her ting til debat – har vi kunnet konstatere er sket efter 1993, hvor der faktisk er sket rigtig mange ting med et stort og bredt flertal, og det håber jeg kan fortsætte.

Men jeg kan ikke herfra i dag give tilsagn om, at hvis man tager punkt 2, 3 eller 4 ud separat, vil vi stemme for det. Jeg vil bare sige, at vi altid vil være parate til at diskutere seriøst, hvad vi kan gøre ved de alvorlige problemer. Men jeg tror altså, det vil klæde beslutningsforslaget – og det skal så være et godt råd til SF – at man fik konkretiseret det lidt, så vi frem for at diskutere denne meget brede vifte måske kunne begynde at diskutere delelementerne dér, hvor de hører hjemme.

Rikke Hvilshøj (V):

Bolig- og byministeren nævnede, at forslagsstillerne med dette forslag trykker på et ømt punkt. Og det er et ømt punkt, som også Venstre er optaget af, for til trods for vores forkromede og fintmaskede socialsystemer er der fortsat mennesker, som det ikke er lykkedes det danske velfærdssamfund at tage ordentligt vare på.

Det drejer sig om at give de mennesker, der har vanskeligt ved at få en dagligdag til at hænge sammen, nogle ordentlige og trygge rammer, og i denne sammenhæng er der altså tale om boligammerne.

Vi bruger mange ressourcer, økonomisk såvel som politisk, på at sikre en masse velfærdsgoder til folk, der sagtens kan tage vare på sig og sine, og vi glemmer let dem, der ikke råber op, men virkelig har brug for hjælp. Og der skal ikke herske tvivl om, at Venstre fortsat ønsker at have fokus på, hvordan vi bedst kan hjælpe de allersvageste, også når det som her drejer sig om bomuligheder.

I 1996 blev der afsat penge til etablering af botilbud, og det ser nu ud til at ende med en støtte til – som jeg har forstået det – 886 boenheder. Det er i hvert fald et stykke af vejen.

Et af de problemer, som i hvert fald jeg ser at vi stadig væk har i dag, er, at der er ca. 700 personer indlagt på de psykiatriske hospitaler, som har været indlagt i mere end 1 år. For et psykiatrisk hospital bør ikke være et sted, hvor man

har sin folkeregisteradresse, men det kræver selvfølgelig, at der findes andre alternativer. Og vi burde kunne bruge ressourcerne mere hensigtsmæssigt til at sikre nogle ordentlige botilbud, og her bør vi også overveje i højere grad at benytte satspuljen til sådanne initiativer.

Men om dette beslutningsforslag indeholder de rigtige fortsatte tiltag, vil vi gerne vente til den nærmere udvalgsbehandling med at afgøre.

Er det f.eks. en rigtig løsning at foretage en bolig-mæssig spredning i et forsøg på at sprede de vanskeligt stillede grupper, hvis de alligevel søger til byerne og koncentrerer sig dér? Skal vi så ikke i stedet for møde dem dér, hvor de er, og hjælpe dem dér?

Vi vil appellere til kommunerne og amterne om at opprioritere dette område. Og jeg mener faktisk, at vi skal passe på ikke at fratage kommunerne og amterne deres ansvar ved at detailovgive om antallet af boliger til de vanskeligt stillede, ikke for kommunernes og amternes skyld, men fordi man lokalt har en meget bedre fornemmelse af det konkrete behov og mulighederne for en individuel tilpasning. Men vi skal sikre kommunerne og amterne de nødvendige redskaber til at opfylde det meget brede politiske ønske om at skabe trygge rammer for vore vanskeligt stillede borgere.

Med den nye servicelov, der træder i kraft den 1. juni i år, vil der blive mulighed for, at private organisationer får mulighed for at opføre refugier, bofællesskaber og andre botilbud uden først at skulle have en driftsoverenskomst med en kommune.

Dette Venstreinitiativ vil sikre muligheden for en vifte af forskellige tilbud, der er individuelt tilpasset, og sikre målrettede løsninger, idet de bånd, der tidligere er lagt i form af krav om driftsoverenskomster, nu bliver løst. Og på dette område nærmer vi os også princippet om, at pengene følger borgeren, og det er det, vi har brug for, ikke store forkromede løsninger, men en masse differentierede tilbud, som er tilpasset den enkeltes behov.

Som sagt vil Venstre afvente udvalgsbehandlingen, før vi tager stilling til, om forslagene i dette beslutningsforslag er de rigtige forslag til sikring af bedre bolig-mæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper i Danmark.

Jens Heimbürger (KF):

Med det her beslutningsforslag kan man sige, at dagens debat er indsnævret til en meget mere